

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul III — Nr. 32

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÎRI ȘI ALTE ACTE

Simbătă, 9 februarie 1991

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
L E G I		
13.	— Lege privind contractul colectiv de muncă	1—2
14.	— Legea salarizării	3—4
HOTĂRÎRI ALE SENATULUI		
2.	— Hotărîre pentru validarea unui mandat de senator	5
3.	— Hotărîre cu privire la cererea Guvernului de a aproba trimiterea unei misiuni umanitare în Arabia Saudită	5
HOTĂRÎRI ALE ADUNĂRII DEPUTAȚILOR		
2.	— Hotărîre cu privire la cererea Guvernului de a aproba trimiterea unei misiuni umanitare în Arabia Saudită	6

L E G I

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

ADUNAREA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind contractul colectiv de muncă

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Contractul colectiv de muncă este convenția dintre patroni și salariați, prin care se stabilesc, în limitele prevăzute de lege, clauze privind condițiile de muncă, salarizarea și alte drepturi și obligații ce decurg din raporturile de muncă.

Art. 2. — Părțile din contractul colectiv de muncă sînt egale și libere în negocierea clauzelor acestuia.

Art. 3. — Procesul-verbal de conciliere, precum și, după caz, hotărîrea prin care s-a soluționat un conflict colectiv de muncă fac parte integrantă din contractul colectiv de muncă.

Art. 4. — Prevederile contractului colectiv de muncă produc efecte pentru toți salariații din unitate, indiferent de data angajării lor sau dacă s-au afiliat sau nu la o organizație sindicală din unitate.

Art. 5. — Contractul individual de muncă nu poate să prevadă clauze contrare contractului colectiv de muncă.

CAPITOLUL II

Încheierea contractului colectiv de muncă

Art. 6. — Contractele colective de muncă se pot încheia la nivelul unităților, grupurilor de unități, ramurilor de activitate, precum și la nivel național, în condițiile prevăzute în prezenta lege.

Art. 7. — (1) La nivelul unității, contractul colectiv de muncă se încheie între patron și salariați.

(2) La încheierea contractelor colective de muncă salariații sînt reprezentați de către sindicate. În unitățile în care nu sînt organizate sindicate sau în care, deși sînt organizate, nu toți salariații sînt membri de sindicat sau ai aceluiași sindicat, reprezentanții salariaților sînt aleși de aceștia prin vot secret, pe liste.

Art. 8. — (1) La nivelul grupurilor de unități, al ramurilor sau la nivel național, contractele colective de muncă se încheie de către reprezentanții patronilor și ai salariaților.

(2) La încheierea contractelor prevăzute la alin. 1, salariații sînt reprezentați de către organizațiile sin-

dicale de tip federație; în cazurile în care contractele se încheie la nivel de grupuri de unități sau ramuri, ori de către organizațiile sindicale de tip confederație, în cazurile în care contractele colective de muncă se încheie la nivel național.

(3) Reprezentanții patronilor vor fi numiți de către Camera de comerț și industrie.

Art. 9. — (1) Contractul colectiv de muncă se încheie pe o perioadă determinată, care nu poate fi mai mică de un an, sau pe durata unei lucrări determinate.

(2) La expirarea termenului pentru care a fost încheiat contractul colectiv de muncă, părțile pot hotărî prelungirea aplicării acestuia, în condițiile în care a fost încheiat sau în alte condiții ce vor fi convenite.

Art. 10. — (1) Contractul colectiv de muncă cuprinde clauze prin care se stabilesc drepturile și obligațiile reciproce ale părților în promovarea unor relații de muncă echitabile, de natură să asigure protecția socială a salariaților, diminuarea sau eliminarea conflictelor colective de muncă ori declanșarea grevelor.

(2) În contractul colectiv de muncă se pot include și prevederi referitoare la protecția celor aleși sau delegați în organele de conducere ale sindicatelor.

Art. 11. — În contractul colectiv de muncă, sub sancțiunea nulității absolute, nu pot fi incluse clauze care să conducă la acordarea unor drepturi salariaților sub nivelul minim prevăzut de legislația muncii în vigoare sau care să fi contrare ordinii de drept.

Art. 12. — (1) Contractul colectiv de muncă se încheie în formă scrisă, se semnează de către participanții la negocieri, se înregistrează și se depune în termen de 5 zile la direcția de muncă și protecție socială județeană sau a municipiului București.

(2) Contractele colective de muncă încheiate la nivelul grupurilor de unități, al ramurilor sau la nivel național se înregistrează, se depun și se păstrează la Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

(3) Contractul colectiv de muncă devine aplicabil de la data înregistrării lui.

CAPITOLUL III

Executarea, modificarea, suspendarea și încetarea contractului colectiv de muncă

Art. 13. — (1) Executarea contractului colectiv de muncă este obligatorie pentru părți.

(2) Neîndeplinirea obligațiilor asumate prin contractul colectiv de muncă atrage răspunderea celor care se fac vinovați de aceasta.

Art. 14. — (1) Clauzele contractului colectiv de muncă pot fi modificate pe parcursul executării lui, în

condițiile legii, ori de câte ori părțile convin în acest sens.

(2) Modificările aduse contractului colectiv de muncă se comunică în scris, în termen de 5 zile, organului la care acesta se păstrează și devin aplicabile de la data înregistrării comunicării.

Art. 15. — Executarea contractului colectiv de muncă sau a unor clauze ale acestuia se suspendă pe durata grevei, dacă nu este posibilă continuarea activității de către salariații neparticipanți la grevă.

Art. 16. — (1) Contractul colectiv de muncă poate înceta sau aplicarea sa poate fi suspendată dacă părțile hotărăsc acest lucru.

(2) Contractul colectiv de muncă încetează :

a) la împlinirea termenului sau la terminarea lucrării pentru care a fost încheiat, dacă părțile nu convin prelungirea aplicării acestuia ;

b) la data dizolvării sau constatării falimentului unității.

(3) Încetarea contractului colectiv de muncă va fi notificată în termen de 5 zile organului la care acesta a fost înregistrat și se păstrează.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 17. — Litigiile în legătură cu executarea, modificarea, suspendarea sau încetarea contractului colectiv de muncă sînt litigii de muncă ce se soluționează de către judecătoria.

Art. 18. — Cererile referitoare la contractele colective de muncă, formulate în fața instituțiilor, organizațiilor sau instanțelor judecătorești, sînt scutite de taxă de timbru.

Art. 19. — În sensul prezentei legi, prin *patroni* se înțeleg regiile autonome, societățile comerciale și celelalte persoane juridice sau persoanele fizice care folosesc forță de muncă salariată.

Art. 20. — (1) Contracte colective de muncă pot fi încheiate și în instituții bugetare sau în departamentele care coordonează astfel de instituții, dacă prin lege se prevede că unele drepturi ale salariaților din aceste unități se stabilesc prin negocieri colective.

(2) În astfel de situații, organele de conducere ale instituțiilor bugetare sau, după caz, ale departamentelor reprezintă pe patroni la încheierea contractelor colective de muncă.

Art. 21. — Prevederile art. 76—80 din Codul muncii, precum și orice alte dispoziții contrare, se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 4 februarie 1991.

PREȘEDINTELE SENATULUI
academician **ALEXANDRU BÎRLĂDEANU**

Această lege a fost adoptată de Adunarea Deputaților în ședința din 4 februarie 1991.

PREȘEDINTELE ADUNĂRII DEPUTAȚILOR
MARȚIAN DAN

În temeiul art. 82 lit. m) din Decretul-lege nr. 92/1990 pentru alegerea parlamentului și a Președintelui României,
promulgăm Legea privind contractul colectiv de muncă și dispunem publicarea sa în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 8 februarie 1991.
Nr. 13.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

ADUNAREA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGEA SALARIZĂRII

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Pentru munca prestată în condițiile prevăzute în contractul individual de muncă, fiecare persoană are dreptul la un salariu în bani, convenit la încheierea contractului.

(2) Salariul cuprinde salariul de bază, adaosurile și sporurile la acesta.

(3) Salariul de bază se stabilește pentru fiecare salariat în raport cu calificarea, importanța, complexitatea lucrărilor ce revin postului în care este încadrat, cu pregătirea și competența profesională.

(4) Adaosurile și sporurile la salariul de bază se acordă în raport cu rezultatele obținute, condițiile concrete în care se desfășoară activitatea și, după caz, vechimea în muncă.

(5) Adaosurile și sporurile la salariul de bază se iau în calcul la stabilirea drepturilor care se determină în raport de salariu, în măsura în care se prevede prin lege.

(6) Salariul de bază, adaosurile și sporurile sînt confidențiale.

Art. 2. — La stabilirea salariului nu pot fi făcute discriminări pe criterii politice, etnice, confesionale, de vîrstă, sex sau de stare materială.

Art. 3. — Prevederile prezentei legi se aplică :

a) persoanelor angajate cu domiciliul în România sau care au autorizație de a lucra în România, dacă își desfășoară activitatea în țară ;

b) cetățenilor români angajați ai unităților constituite pe teritoriul României, care își desfășoară activitatea peste hotare.

CAPITOLUL II

Modul de stabilire a salariilor și rolul statului în protecția socială a salariaților

Art. 4. — (1) Sistemul de salarizare pe baza căruia se fixează salariile individuale se stabilește potrivit prevederilor prezentei legi, în raport cu forma de organizare a unității, modul de finanțare și caracterul activității.

(2) Salariile se stabilesc prin negocieri colective sau, după caz, individuale, între persoanele juridice sau fizice care angajează și salariați sau reprezentanți ai acestora, în funcție de posibilitățile financiare ale persoanei care angajează.

(3) Fac excepție :

a) salariile personalului unităților bugetare, care se stabilesc de către Guvern, cu consultarea sindicatelor,

precum și salariile personalului organelor puterii legislative, executive și judecătorești, care se stabilesc prin lege ;

b) salariile personalului regiilor autonome cu specific deosebit, nominalizate de Guvern, care se stabilesc în același mod ca la unitățile bugetare ;

c) salariile conducătorilor de societăți comerciale și regii autonome, care se stabilesc de către organele împuternicite să numească aceste persoane.

(4) Modificarea salariilor determinate prin negociere nu poate fi cerută de părțile din contractul de muncă mai înainte de împlinirea unui an de la data stabilirii lor.

Art. 5. — (1) Salariul de bază minim pe țară se stabilește prin hotărîre a Guvernului, după consultarea sindicatelor și a patronatului.

(2) Salariile de bază determinate prin negociere, precum și cele stabilite prin hotărîri ale Guvernului sau prin legi, nu pot fi mai mici decît salariul de bază minim pe țară aprobat pentru programul normal de muncă.

Art. 6. — În condițiile creșterii prețurilor și tarifulor, sistemul de compensare — indexare a salariilor de bază se stabilește cu consultarea sindicatelor și a patronatului, prin hotărîre a Guvernului.

CAPITOLUL III

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 7. — (1) Plata salariului se face periodic, la intervale de cel mult o lună.

(2) Drepturile bănești convenite angajatului se plătesc înaintea oricăror alte obligații bănești ale unității.

(3) Salariul nu poate fi urmărit sau reținut decît în cazurile și condițiile prevăzute de lege.

(4) În cazul decesului salariatului, drepturile bănești care i se cuvin pînă la data la care s-a produs decesul se plătesc soțului supraviețuitor, copiilor sau părinților lui, iar în lipsa acestora se plătesc celorlalți moștenitori în condițiile dreptului comun.

Art. 8. — Pentru frînarea procesului inflaționist și a șomajului, Guvernul, cu consultarea sindicatelor, poate lua, pentru o perioadă de cel mult un an, măsuri de moderare a creșterii salariilor prin introducerea unor impozite suplimentare suportate de către cel care angajează.

Art. 9. — La propunerea Guvernului, prin lege, se pot aproba prelungirea duratei de timp prevăzute la art. 3, precum și înghețarea salariilor pe perioade limitate.

Art. 10. — În cazul în care, cu ocazia negocierii salariilor pentru anul 1991, apar divergențe care nu pot fi soluționate în termen de 30 de zile calendaristice, se va aplica sistemul de arbitraj reglementat prin Legea privind soluționarea conflictelor colective de muncă.

Art. 11. — Prezenta lege intră în vigoare în termen de 30 de zile de la publicarea sa în Monitorul Oficial.

Art. 12. — Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă actele normative prevăzute în anexă, precum și orice alte dispoziții contrare.

Această lege a fost adoptată de Adunarea Deputaților în ședința din 5 februarie 1991.

PREȘEDINTELE ADUNĂRII DEPUTAȚILOR

MARȚIAN DAN

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 7 februarie 1991.

PREȘEDINTELE SENATULUI

academician **ALEXANDRU BÎRLĂDEANU**

În temeiul art. 82 lit. m) din Decretul-lege nr. 92/1990 pentru alegerea parlamentului și a Președintelui României,

promulgăm Legea salarizării și dispunem publicarea sa în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 8 februarie 1991.

Nr. 14.

ANEXĂ

ACTE NORMATIVE

care se abrogă la intrarea în vigoare a Legii salarizării

— Legea retribuirii după cantitatea și calitatea muncii nr. 57 din 29 octombrie 1974, republicată în 23 iulie 1980 în Buletinul Oficial nr. 59—60, cu excepția art. 75, 193 alin. 1, art. 196 și art. 197.

— Legea cu privire la principiile de bază ale perfecționării sistemului de retribuire a muncii și de repartitie a veniturilor oamenilor muncii nr. 2 din 9 iulie 1983, publicată în Buletinul Oficial nr. 51 din 9 iulie 1983.

— Legea privind retribuirea în acord global și în acord direct a personalului muncitor nr. 1 din 3 aprilie 1986, publicată în Buletinul Oficial nr. 21 din 10 aprilie 1986.

— Legea, cu privire la majorarea retribuițiilor personalului muncitor nr. 4 din 29 iunie 1988, publicată în Buletinul Oficial nr. 36 din 4 iulie 1988.

— Legea privind perfecționarea sistemului de retribuire pentru stimularea producției de export și a exportului nr. 15 din 2 decembrie 1988, publicată în Buletinul Oficial nr. 62 din 7 decembrie 1988.

— Decretul Consiliului de Stat pentru aplicarea Legii retribuirii după cantitatea și calitatea muncii, nr. 100 din 7 martie 1979.

— Decretul Consiliului de Stat pentru majorarea retribuiției personalului muncitor nr. 325 din 9 sep-

tembrie 1983, publicat în Buletinul Oficial nr. 66 din 10 septembrie 1983, cu excepția art. 11 alin. 1.

— Decretul Consiliului de Stat privind aplicarea formei de retribuire în acord global și a altor forme de retribuire specifice unor ramuri sau activități nr. 335 din 10 septembrie 1983, publicat în Buletinul Oficial nr. 69 din 13 septembrie 1983.

— Decretul Consiliului de Stat privind calcularea și controlul utilizării fondului de retribuire nr. 336 din 10 septembrie 1983, publicat în Buletinul Oficial nr. 70 din 17 septembrie 1983.

— Decretul-lege privind modificarea și completarea unor prevederi referitoare la salarizare și alte drepturi ale personalului trimis în străinătate pentru realizarea de obiective și lucrări nr. 79 din 8 februarie 1990, cu excepția art. 5 și art. 7.

— Decretul Consiliului de Stat pentru aplicarea majorării retribuițiilor personalului muncitor nr. 206 din 25 iulie 1988, publicat în Buletinul Oficial nr. 40 din 26 iulie 1988, cu excepția art. 7.

— Decretul Consiliului de Stat privind fondul de participare a oamenilor muncii la realizarea producției, a beneficiilor și la împărțirea beneficiilor și fondul de premiere pentru anul 1988 și cotele de constituire a acestor fonduri pe anul 1989 nr. 105 din 24 aprilie 1989.

HOTĂRIRI ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÎRE

pentru validarea unui mandat de senator

În temeiul art. 72 alin. 4 din Decretul-lege nr. 92/1990 pentru alegerea parlamentului și a Președintelui României,

Senatul hotărăște :

Articol unic. — Se validează mandatul de senator al domnului Constantin Bărbulescu în Circumscripția electorală nr. 41 București.

PREȘEDINTELE SENATULUI

academician ALEXANDRU BÎRLĂDEANU

București, 5 februarie 1991.

Nr. 2.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÎRE

cu privire la cererea Guvernului de a aproba trimiterea unei misiuni umanitare în Arabia Saudită

Luînd în dezbateră expunerea primului-ministru privind trimiterea unui spital de campanie și a unei unități de decontaminare chimică în Arabia Saudită,

Senatul adoptă prezenta hotărîre.

Articol unic. — Senatul aprobă propunerile Guvernului României, cuprinse în expunerea primului-ministru, domnul Petre Roman, privind trimiterea a două unități militare necombatante (un spital de campanie și o unitate de decontaminare chimică), constituite pe bază de voluntariat, în Arabia Saudită, în sprijinul forțelor multinaționale din zona Golfului Persic.

PREȘEDINTELE SENATULUI

academician ALEXANDRU BÎRLĂDEANU

București, 7 februarie 1991.

Nr. 3.

HOTĂRÎRI ALE ADUNĂRII DEPUTAȚILOR**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****ADUNAREA DEPUTAȚILOR****HOTĂRÎRE****cu privire la cererea Guvernului de a aproba trimiterea
unei misiuni umanitare în Arabia Saudită**

Luînd în dezbateră expunerea primului-ministru privind trimiterea unui spital de campanie și a unei unități de decontaminare chimică în Arabia Saudită,

Adunarea Deputaților adoptă prezenta hotărîre.

Articol unic. — Adunarea Deputaților aprobă propunerile Guvernului României, cuprinse în expunerea primului-ministru, domnul Petre Roman, privind trimiterea a două unități militare necombatante, constituite pe bază de voluntariat (un spital de campanie și o unitate de decontaminare chimică), în Arabia Saudită, în sprijinul forțelor multinaționale din zona Golfului Persic.

PREȘEDINTELE ADUNĂRII DEPUTAȚILOR**MARȚIAN DAN**

București, 7 februarie 1991.

Nr. 2.

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — ADUNAREA DEPUTAȚILOR

Adresa pentru publicitate : Combinatul poligrafic București — Biroul de publicitate și difuzare pentru Monitorul Oficial, București, str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 11.77.02.
Tiparul : Combinatul poligrafic București — Atelierul „Monitorul Oficial”, București, str. Jiului nr. 163, telefon 68.55.58.

Prețul 3 lei

40.816

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32/1991, conține 6 pagini.